

Šobrožáček

Jaro

Obsah:

Úvodní slovo

VIP zprávy

Velikonoční zvyky a tradice

Stále se něco děje....

Pro chytré hlavičky

Naši nejmenší

Práce našich žáků

Rady pro šikovné ručičky

Recenze (moje oblíbená kniha)

S úsměvem jde všechno líp...

...a na závěr

Úvodní slovo

Úvod

Milí spolužáci,

to nám ty Vánoce ale rychle utekly, co? Za chvíli tady máme jaro a hlavně Velikonoce. Právě Velikonoc, ale i jara se bude týkat toto vydání Šobrožáčka...

Neděle před Velikonocemi se nazývá Smrtná neděle. V letošním roce je to 23.3. V tento den vyráběly dívky Figuru Smrtky (Morany) z [došku](#) (stébel slámy) a oblékaly ji do ženských šatů nebo ovinuly do kusů látky. Figura byla také různě zdobena, například [stuhami](#) nebo [kraslicemi](#). Z barev se používala především bílá a černá. Poté byla nastrčena na tyč, či prostě vzata do rukou. Smrčka byla vynášena z vesnice za zpěvu obřadních písní a poté vhozena do vody či do příkopu, pálena nebo zakopávána do země. Poté se všichni rozutekli a věřili, že ten kdo doběhne do vesnice poslední, do roka zemře.

Předvelikonoční barevný týden:

Modré pondělí - dříve symbol volného dne ☺

Šedivé úterý - V tento den hospodyně uklízely a vymetaly pavučiny

Škaredá středa (Sazometná či Černá): vymetávaly se saze z komína. V tento den se nemá podle lidové pověry nikdo mračit a zlobit, protože by mu to mohlo vydržet každou středu v roce.

Zelený čtvrtek: Tento den byl dnem odpuštění. Rodiny se modlily a všichni se omyli rosou. Aby stavení opustil hmyz a myši, zvonilo se paličkou o hmoždíř. Na Zelený čtvrtek utichaly zvony - "odlétaly do Říma". Znovu se rozeznávaly na Bílou sobotu. Místo zvonů se však ozývaly ve vsích dřevěné řehťáčky a klapáčky - "klapání", scházeli se v odpoledních hodinách chlapci a dívky a říkali říkanky o Jidášovi. Dodneška se právě tento den objevuje na pultech pečivo - "jidáše", které se i dříve podávalo namazané medem.

Velký pátek: Toto byl den hlubokého smutku a dodržoval se přísný půst - na památku ukřižovaného Ježíše Krista. Také výzdoba kostelů byla tento den chudá a písně se zpívaly bez doprovodu varhan. Někde i na Velký pátek nahrazovaly řehťáčky hlas zvonů a oznamovaly poledne a ranní i večerní klekání. Chodilo se s velkým hlukem po vesnici, děti s řehťáčkami honily Jidáše. Nemělo se pracovat na polích (hýbat se zemí), nemělo se prát prádlo. Přesto symbolem Velkého pátku

byla voda - tou se lidé omývali pro zdraví, vykrápěl se chlív a omývala zvířata. Také se tento den děly zázraky - zem se otevírala, aby ukázala své poklady.

Bílá sobota: Ještě před východem slunce se muselo uklidit, vybít stavení, vymetalo se novým koštětem. Pekly se mazance, beránci a také chléb. Vše se chystalo na Boží hod velikonoční. Chlapci pletli pomlázky z vrbových proutků, vázali se březové větvičky a zdobila se vejíčka.

Boží hod velikonoční: Ze soboty na neděli došlo ke zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Noc byla označována za "velkou" - a odtud název Velikonoce. V neděli se také začala jíst tradiční velikonoční jídla - vejce, mazanec, beránek, víno a chleba - vždy od ranní mše posvěcená. Tento den byl také ve znamení pojídání dobrých pokrmů, klobás, nádivek a dalších. Na Boží hod se setkávaly jen nejbližší rodiny, bez přátel a známých.

Velikonoční pondělí: Tomuto dni se také říkalo Červené pondělí. Brzy ráno vycházeli chlapci - koledníci s pomlázkami šlehat děvčata, aby z nich vyhnali nemoci a lenost. Dostávali od děvčat malovaná vejíčka a cukroví. Proutí, ze kterého se pomlázky pletly, byla přisuzována životodárná síla. Kdo dostal pomlázkou, ten omládl.

Michaela Sloupová, 8.A

VIP zprávy

Anketa - Těšíte se Vaše máma na Velikonoce?

Mikuláš Sloup 5. A Těší se, naše mamka si na Velikonoce potrpí. Zdobí vajíčka několika způsoby.

David Stropnický 5. A Těší se, barví vajíčka.

Matyáš Kůrka 1. A Těší se, chodí s pomlázkou.

Karolína Vachtová 8. A Barví vajíčka, peče beránka.

Aneta Šmatová, Vanesa Erbanová 8. A

Velikonoční zvyky a tradice

Velikonoce jsou křesťanskými oslavami konce období půstu a připomínají poslední dny Ježíše Krista, jeho smrt i vzkříšení, pohanská tradice se váže k oslavám Velikonoc jakožto svátkům jara a svým způsobem rovněž jakéhosi vzkříšení, znovuzrození a probouzení přírody. Na jaře se příroda budí k životu zpět po zimě. Je to období zeleně a veselých barev květů, slunečních paprsků a uvolnění po tuhé zimě. Tyto svátky oslavují i plodnost a nový život všeobecně, pro křesťany je to největší svátek v roce. Název Velikonoce je odvozen od Velké noci – noci, kdy vstal Ježíš Kristus z mrtvých.

Tradice velikonoční pomlázky

První zmínka o velikonoční pomlázce pochází ze 14. století. O Velikonočním pondělí se jí prý šlehali manželé a milenci. Ospalci byli zas časně zrána poléváni studenou vodou, či se do vody dokonce házeli, aby se probudili.

Pletení pomlázky a koleda: Muži a chlapci si pletou pomlázku z vrbových proutků, na konci ji ozdobí stuhami a s pomlázkou vyrážejí v pondělí velikonoční za ženami a děvčaty na koledu. Pomlázkou bývá krom spletených proutků také nazývána výslužka z koledování. Do různě velkých pomlázek z různého počtu

vrbových proutků se vplétala barevná stuha. Malé pomlázky se nosily stočené v kapse, se středně velkými se chodilo na koledu a téměř dva metry dlouhým se říkalo obřadní pomlázky. Šleháním pomlázkou se ženám předává svěžest, mladost, ohebnost, mládí a zdraví. Svobodná děvčata chlapcům za to zavěšovala na pomlázky barevné stuhy.

Velikonoční pomlázka

Pomlázka má tolik typů pletení, kolik jí lidé v českých zemích vymysleli krajových názvů. Z révy se plete binovačka, na Chodsku dynovačka, na Opavsku kyčka nebo kyčkovanka, na Hané a v okolí mrskút, mrskot, mrskanda nebo mrskačka, na Rakovniku a ve středních Čechách mají pomihod, pamihod či pomrhod, na Žďársku sekačku, na Slovácku šlaháčku, na severní Moravě a ve východních Čechách šmigrust, smekúrst, šmekustr či šmerkust, na střední Moravě tatar. Také se jí říká korbáč, karabáč, kocar, žila, šihačka, čugár a kančúch.

Musíte si sehnat osm stejně dlouhých a širokých vrbových prutů. Ne každá vrba se ale pro tyto účely hodí. Nejlepší je vrba košíkářská, nejméně vhodná je vrba jíva, kterou známe jako kočičky. Jíva je totiž příliš tuhá a křehká a při pletení se snadno láme. Pokud máte osm stejně dlouhých a silných prutů, nožík, provázek, a ještě jeden tenký proutek na rukojeť, můžete se pustit do pletení.

Malování vajec

Malovaná vajíčka dávají děvčata a ženy koledníkům o Velikonočním pondělí jakožto výslužku za koledu. Zdobená vajíčka patří k jednomu ze symbolů velikonočního veselí. K malování na vajíčka se váže už ne tolik známá legenda. Při svém putování Ježíš a jeho učedník Petr přišli do jednoho statku a žádali u hospodyně o kousek chleba, ta však v celém obydlí ani kousek chleba neměla, avšak v tu chvíli uslyšela kdákání slepice, tak seběhla dolů do kurníku a pohostila je alespoň čerstvým vejcem v teplém popelu upečeném. Když pocestní odešli z domu, chtěla poklidit ze stolu skořápky, když je však chtěla smést, zjistila, že ty jsou zlaté.

Symbol vejce je symbolem nového života, plodnosti, životní síly, narození, návratu jara bezpečí (díky skořápce) i zárodečného chaosu, ze kterého vzniká celý svět.

Existuje velké množství technik, jak vajíčka zdobit. Vybrat si můžete jakoukoliv techniku, která Vás láká či je Vám blízká a vyzkoušet ji, nebojte se experimentovat a zkoušet třeba i přírodní barvení vajíček, možná budete příjemně překvapeni. Technik barvení a zdobení je mnoho a každá má své kouzlo, i vyžaduje jinou dávku času, trpělivosti i jisté zručnosti.

Inspirace ke zdobení vajec

Symbol velikonočního beránka

Symbol beránka je velice starý, byl rozšířen již za dob starých pohanů. Židé beránka zabíjeli na paměť vyvedení Izraelitů z egyptského otroctví. V křesťanství je památkou Krista – beránka Božího, jeho nevinnosti, čistoty i poslušnosti. Beránek jakožto obřadní pokrm je znám již od doby středověku. Protože si beránčí maso nemohl dovolit každý, peklo se pečivo v podobě beránka. Tato tradice se nám dochovala dodnes.

Možná si říkáte: A co velikonoční zajíček? Tato tradice čokoládových velikonočních zajíčků je u nás v dnešní době také již poměrně rozšířena, není však naše původní, ale je převzatá z Německa.

Stále se něco děje...

V lednu proběhlo v naší škole v rámci čtenářské gramotnosti další autorské čtení. Tentokrát nám své knihy představila spisovatelka humoristické prózy Jitka Ludvíková. Kromě ukázek ze svých knih nám také umožnila nahlédnout do světa spisovatelů, hovořila o své dráze spisovatelky, které předcházela dráha advokátky. Mimo jiné nám velmi poutavým a humorným způsobem přiblížila vznik knihy od rukopisu autora až po její prodej.

V únoru navštívila naši školu v rámci projektu Edison skupina studentů ze zahraničí. Studenti nás ve svých prezentacích seznámili s kulturou, tradicemi, zvyky, ale také například se svou národní kuchyní.

16. 2. se konal v naší škole Šobrovácký rej masek. Děti si přinesly krásné, vtipné a nápadité masky, zasoutěžily si, zatancovaly i zamlasly a celkově proběhlo odpoledne ve velmi dobré náladě.

20. 2. 2018 proběhla v naší škole opět recitační soutěž.

N. a A. Hrdličkovi, K. Boucová, A. Gage 7. A. k. Svobodová, A. Šimurdová

Pro chytré hlavičky a šikovné ručičky

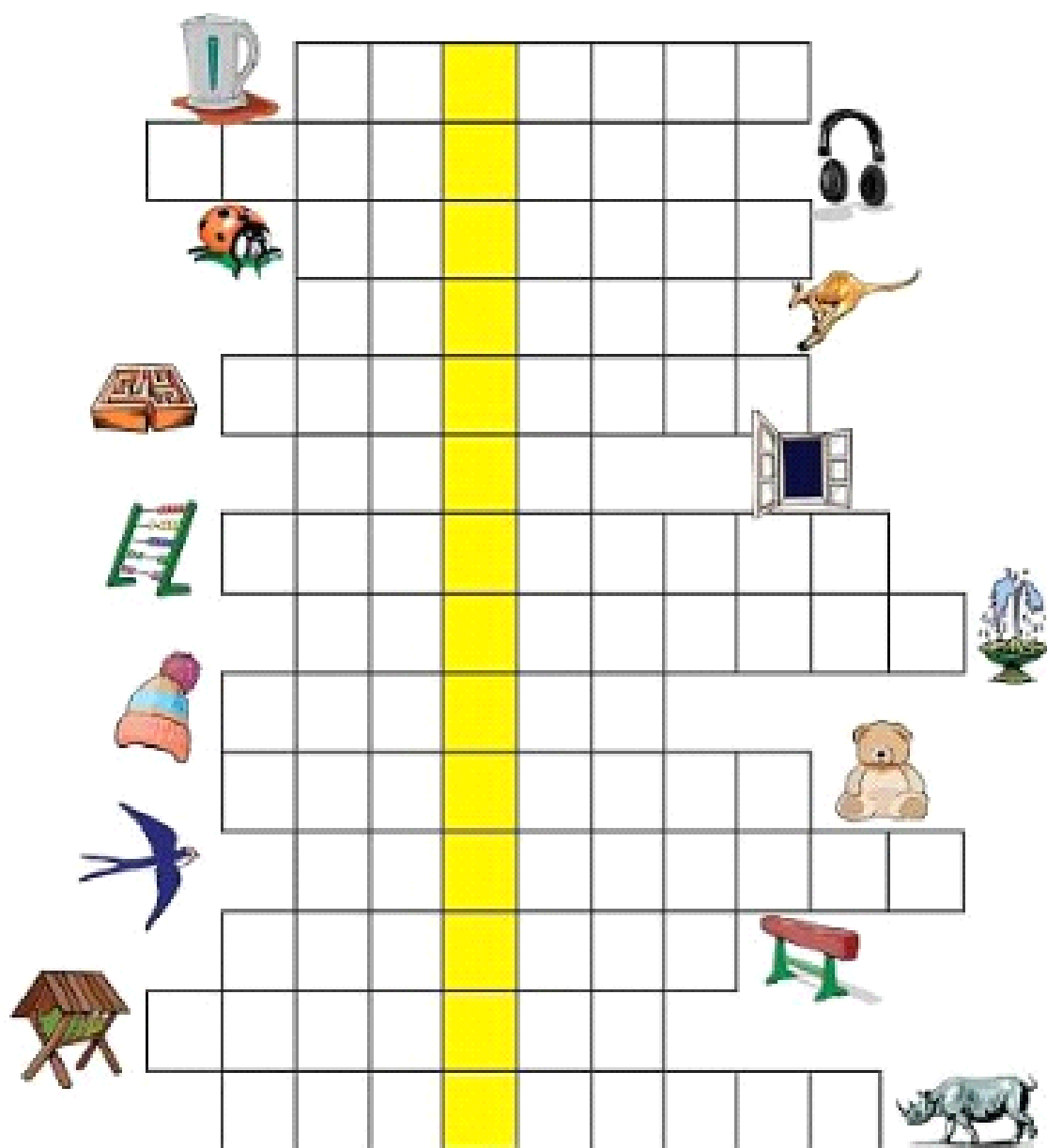
Osmisměrka je křížovka, kterou je možné vyplňovat všemi 8 směry. Úkolem je najít uvedená slova v osmisměrce a ze zbylých písmenek získáš tajenku.

V tajence najdeš jedno z ročních období

P	L	I	S	T	O	P	A	D
Ř	R	O	T	K	A	R	T	S
E	N	Á	O	O	S	O	K	L
P	A	D	K	L	O	S	U	E
A	R	K	Z	O	N	I	Ř	P
A	E	A	I	M	S	N	A	I
N	B	R	U	S	L	E	T	C
O	V	E	Č	K	A	C	A	E

řepa, listopad, prosinec, traktor, kolo,
brusle, beran, rákos, slepice, los, kuřata,
ovečka, ona, nos, rak

Karolína Vachtová 8. A, A. Stropnická 8. A

Omalovánky

Naši nejmenší

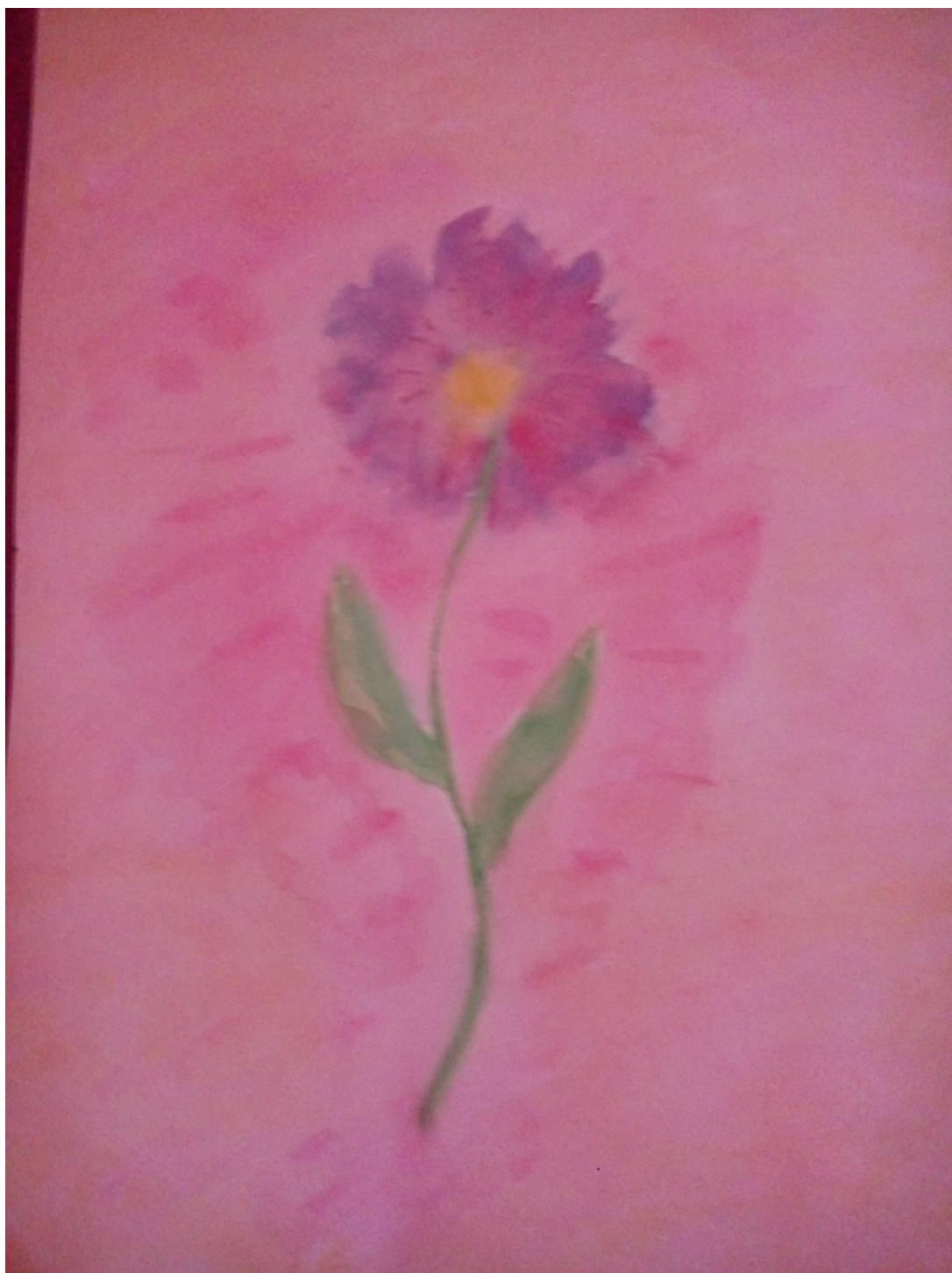
Jako u nás ve škole, tak i ve školce má každá třída svou knihovničku. Děti si mohou prohlížet obrázky před spaním a paní učitelky čtou různé druhy knih.

Michaela Petrová, Zuzana Nováková 8. A

Práce našich žáků

E. Lavičková 6.A, fotografie L. Dunovský 6. A

Rady pro šikovné ručičky

VELIKONOČNÍ BERÁNEK

Ingredience

- 300 g polohrubé mouky
- 5 vajec, oddělených
- 2 vejce navíc
- 250 g krupicového cukru
- 1 sáček vanilinového cukru
- šťávu a nastrouhanou kůru z půlky citronu
- 2 rozinky
- máslo na vymazání formy
- moučkový cukr na poprášení
- čokoládovou polevu (nemusí být)
- Vejce

Příprava jídla

1. Troubu předehřejte na 200, horkovzdušnou na 180 °C. Formu důkladně vymazejte změkklým máslem a vysypte trochou mouky. Vejce a žloutky ušlehejte v míse s oběma druhy cukru do pěny, přidejte citronovou šťávu i kůru a mouku.

2. V jiné nádobě vyšlehejte z bílků tuhý sníh (když nadzdvihnete metlu, špičky sněhu se neohýbají) a lehce ho vmíchejte do těsta.

3. Těsto vlijte do „obličejové“ poloviny formy, přiklopte a vložte do trouby. Pečte zhruba pětatřicet minut, až je beránek krásně zlatý; přesvědčíte se opatrným nadzdvížením formy a vpichem špejle – když na ní neulpí vlhké drobečky, je hotovo.

4. Formu vyjměte z trouby a na hodinku až dvě ji zabalte do vlhké utěrky, až zcela vychladne. Opatrně beránka vyklopte, posad'te na servírovací talíř, poprašte moučkovým cukrem, vytvořte malé důlky a vložte do nich rozinky jako oči. Můžete ho také přelít čokoládovou polevou (připravíte ji podle návodu na obalu) a nechat vychladit.

E. Srbová 8. A

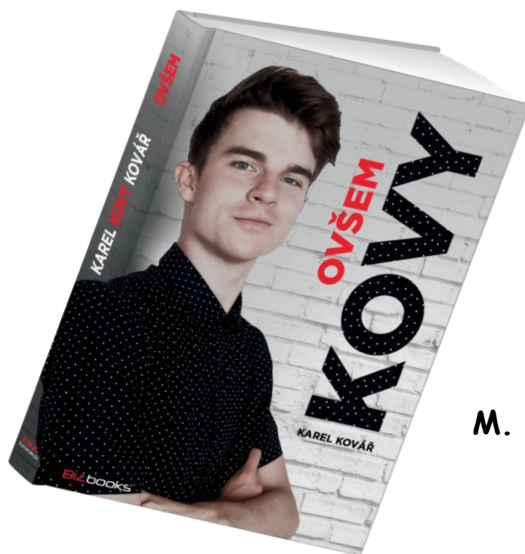
Recenze (moje oblíbená kniha)

RECENZE KNIHY

Kovy (Karel Kovář) - OVŠEM

Chtěla bych Vám doporučit knihu od známého českého Youtubera – Kovyho. Ve sbírce osobních příběhů, básní a fotek sdílí Karel Kovář cestu obyčejného kluka z malého města, jehož život se během pár let otočil doslova vzhůru nohama. Je o stránce života, která byla důsledně skryta. O rodině a snaze zůstat sám sebou. O slzách smutku, štěstí, jídle a hlavně smíchu, protože toho není nikdy dost...Jednoduše o všem!

Úryvek z knihy, který mě osobně nejvíce zaujal: Stoupání je vlastně náplní života většiny z nás. Stoupáme třídu za třídou ve škole, stoupáme v pracovním žebříčku, stoupá náš věk, kariéra, zkušenosti a u některých i životní moudrost. Každý máme nějaký vysněný vrchol, ke kterému míříme, a to dává našemu životu smysl. Je to jako výzva, kterou každý den plníme. Občas selháváme a prožíváme krize, občas se nám daří, někdy musíme tu samou cestu absolvovat třeba tisíckrát. Učíme se, jak stoupat rychleji a lépe. Jednomu se může z ničeho nic otevřít nová cesta, jiný zjistí, že celý život stoupal na špatný kopec, sebere odvahu, otočí se a změní to. Rozhlížíme se po krajině a vidíme ostatní stoupat na jejich kopce. Někteří stojí na vrcholu a jsou nám inspirací, jiní padají dolů a ostatní jim pomáhají zpátky na nohy. A pak jsou tu ti šťastní, co neabsolvují cestu na vrchol sami, ale mají někoho, kdo po ní kráčí s nimi. V dobrém i ve zlém. Stoupat je smysl...

M. Sloupová, 8. A

Recenze na knižní sérii

Hraničářův učeň

Autor: John Flanagan

Děj nás zavede do mírumilovného království Araluen. A v tomhle království se objevil jeden zlý lord Morgarath, jehož cílem bylo ovládnout toto království a málem se mu to povedlo, nebýt speciálního královského oddílu hraničářů. Tito kávu popíjející tajemní muži zahalení do zelené pláštěnky, co střílí z luku lépe než Legolas z Pána Prstenů („pssst“ až tak dobře možná ne) zachránili království. Poražený Morgarath přísahal, že se vrátí a krutě se pomstí.

No a náš děj se odehrává o 15 let později. Za naši hlavní postavu Willa z opatrovny. Will se stane hraničářským učněm. A spolu s jeho učitelem Haltem (který má docela dobrý smysl pro humor :D) a jeho přáteli (jejichž počet se každým dílem série rozšiřuje) toho spoustu prožije a procestuje, docela velký lán tohoto fantasy světa. V této sérii najdete spoustu akce, zábavy, napětí, v některých případech trochu smutku, a dokonce i trochu lásky. Knižek je celkem 12. Já osobně jsem si čtení této série velice užil. Za mě tak 9/10. Tuto sérii mohu doporučit.

PS: jde vypůjčit v naší školní knihovně.

Martin Švec 9.A

S úsměvem jde všechno líp....

1..Pepíček ve škole zlobil a paní učitelka mu napsala poznámku: "Váš syn dnes ve škole moc zlobil."

Tatínek jí odpověděl: "Váš žák nesnědl k večeři maso."

2..Žáček druhé třídy se ptá: "Prosím, jak vůbec vypadá ten Konec světa?"

Učitelka se chytí za hlavu: "Jakýpak konec? Už dva roky Vás přece učím, že je Země kulatá.!"

3..Přijde Pepíček ze školy a říká mamince:

"Dnes jsem se jako jediný ze třídy přihlásil!"

"No to je pěkné, a na co se paní učitelka ptala?"

"Kdo rozbil okno na chodbě!"

4..Přijde Pepíček ze školy a maminka se ho ptá.

"Co jste dělali ve škole?"

Pepíček odpověděl. Výbuch se semtexem.

A co budete dělat zítra ve škole? Ptá se maminka.

Pepíček odpověděl. V jaké škole?"

Martin Švec, Marek Jaroš 9. A

...a na závěr

Závěr

Zbývá než popřát všem krásné jarní dny. A co všechno je vlastně jaro? (krom Velikonoc)

Sněženky, zelenající se tráva, ranní zpěv ptáků, déšť, kvetoucí stromy, slunce, které začíná hřát...příroda se probouzí a začíná nové období zrození...Je to ale také neradostné období alergiků, kteří tráví jaro s kapesníkem u nosu, naopak radostné je to období pro nás - školou povinné, jelikož máme týden prázdnin...a jsme zas o něco blíž k velkým prázdninám ☺

Tak si užijte jarní i velikonoční prázdniny, nezapomeňte na Škaredou středu (28. 3.) a nemračte se!!! ☺

Budeme se těšit u dalšího čísla, tentokrát už letního, AHOJ!

Michaela Sloupová, 8.A

Šéfredaktorky:

Mgr. L. Chalupová

Mgr. R. Bláhová

Redaktoři:

Šimurdová A.

Gage A.

Boucová K.

Hrdličková N. a A.

Sloupová M.

Urbanová J.

Buriánková A.

Šmatová A.

Erbanová V.

Petrová M.

Nováková Z.

Stropnická A.

Vachtová K.

Ebelová V.

Srbová E.

Loukotová L.

Jaroš M.

Švec M.

Lavičková E.

Dunovský L.

Svobodová K.

